

Školák

Časopis dobrých nápadov

OBSAH

1. Poézia a próza

- Ruža a život
- Báje o Slovensku

2. Projekty

- Sopky
- Fiktívny štát
- Štruktúra obyvateľstva
- Záložka do knihy
- Vesmír očami detí

3. Kultúra

- Pamiatky obce Bošany

4. Život v škole

- Školský rok 2020/2021

5. Herný svet

- Hlavalamy
- Prázdninová tajnička

			8	6		4		
	8	3		1				
		6	3	5				8
6	2						8	4
3				7				6
	6			9	3			
	3	8	5		6	7	1	
	5	9	4				6	3

*Či sme v škole alebo online, pracujeme
vždy kreatívne a naplno!*

*Napriek náročnému obdobiu sa našim
žiakom podarilo vytvoriť vkusné
a veľmi zaujímavé práce. Toto číslo
časopisu je venované všetkým, ktorí
usilovne pracovali aj cez internet.*

Poézia a próza

Na hodinách slovenského jazyka a literatúry často prebieha malá diskusia o tom, či je jednoduchšie napísať báseň alebo príbeh. Naši žiaci si vyskúšali obidva spôsoby písania a výsledok ich snaživej práce Vám ponúkame v malej ochutnávke ich vymyslených básní a zaujímavých príbehov.

Ruža a život

Ružu červenú jej na začiatku dal,
pod hviezdnu oblohu ju potom pobožkal.
Nežný a vrúcny ten bozk bol,
chytiť ju padajúcu sa rozhodol.

Srdce jeho pravú lásku nepoznalo,
až kým ho ňou dievča nezohrialo.
Zostala len studňa lásky,
zakončená mrakom zrážky.

Minulosť ho na srdci ťažila,
s prítomnosťou sa však zrážala.
V láske mu bránila jediná vec,
a tým bola jeho bezvýznamná reč.

Vždy sa predtým snažil brániť,
zároveň aj ostatných chrániť.
Duša jeho aj srdce trpí,
zatiaľ čo iní sa zhŕkli.

Život mu pomaly vyklízal z rúk,
prenasledovanou obeťou nekonečných múk.
Tá pravá ho zachrániť mohla jedine,
a ona pred ním práve stála v húštine.

Voľný bol s ňou teraz navždy,
oslobodený od akejkol'vek vraždy.
Za ruky sa spoločne chytili,
so spojenými dušami do budúcnosti vkročili.

Báje o slovenských miestach

Určite ste sa aj vy učili na hodinách literatúry, čo je to báj. Príbehy, v ktorých vystupujú bohovia a hovoria o vzniku sveta, neba, zeme, života, vrchov a zaujímavých miest si ľudia vymýšľali odpradávna. Naši šiestaci sa tiež vrátili do minulosti a vymysleli vlastné báje plné fantázie a zaujímavých nápadov.

Ako vznikla rieka Váh?

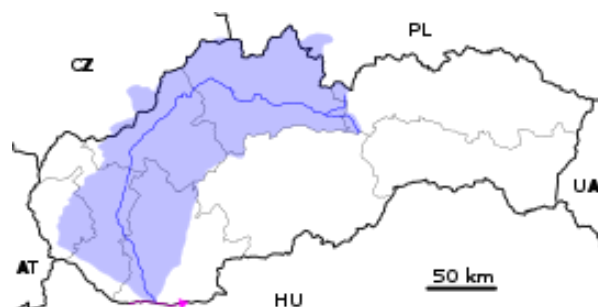

Kedysi dávno, na území dnešného Slovenska, prestali ľudia, ktorí tu žili, veriť v božstvá. Mysleli si, že všetko zvládnu sami bez pomoci bohov. Darilo sa im v práci na poli a v chove dobytka. Navyše sa každý týždeň konali trhy, takže obyvatelia mali všetko, čo potrebovali.

Odmietali veriť, že všetko, čo ich obklopuje, stvorili bohovia a prestali sa k nim modliť a odovzdávať im obety. To bohov samozrejme nahnevalo a nepáčilo sa im to, a tak chceli ľudí potrestať. Na ich veľké zdesenie im už niekoľko mesiacov nedopriali dážď. Po čase začala schnúť

úroda a ani dobytok sa bez vody nemal najlepšie. Ľudia začali hladovať a boli zo svojho osudu zúfalí. Najnešťastnejší bol chlapec, ktorý od hladu neustále plakal. Bohovia túto skazu pozorovali, ale nechceli sa nad nikým zľutovať.

Jediný, kto prejavil ľútosť aspoň na chlapcom, bol boh Perún. Nahnevaný začal šľahať na zem hromy a blesky, ktoré zanechali na zemskom povrchu diery a priehlbiny. Z nich sa neskôr, keď hnev bohov pominul, stali rieky a jazerá. Na mieste, kde sedával a plakal nešťastný chlapec, vznikla rieka Váh, ktorá je búrlivá ako Perún a plná chlapcových slz.

Kto vytvoril Vysoké Tatry?

V minulosti bývali v jednej dedinke bohovia so svojimi rodinami. Každý mal svoj kúsok pozemku s veľkým domom. Takto spolu nažívali dlhé roky rodičia, starí rodičia a prastarí rodičia.

Ale ako to už zvyčajne býva, raz sa to niekomu prestane páčiť a začne premýšľať, čo by sa dalo zmeniť. Tak sa to aj stalo aj bohovi riek Azurovi a bohyni lesov a lúk Lesii. Spoločne sa rozhodli, že pôjdu za bohom hôr a skál Tatranom, s ktorým si chceli vytvoriť svoje nové kráľovstvo. Išli teda za ním a prosili ho: „Pomôžeš nám vytvoriť nový domov vysoko v horách?

On im po krátkom váhaní odpovedal: „Som rád, že ste prišli, žijem tu dlho sám, budem veľmi rád, keď si vytvoríme spoločný domov.“

Bohovia si rozdelili svoje úlohy. Boh riek Azur vytvoril nádherné jazerá, rieky, potoky a plesá. Bohyňa lesov a lúk Lesia vytvorila krásne zelené lesy, lúky a prírodu. Boh hôr a skál Tatran vytvoril zasa vysoké skaly a pohoria siahajúce až do oblakov. Po čase sa k ním pridala aj bohynia zvierat Kairos, ktorá prírodu zaplnila rôznymi druhmi zvierat. Takto si vytvorili spoločný domov v prírode, ktorý je známy po celom svete.

Keďže veľkú časť Tatier tvoria hory, spolu sa dohodli, že mu dajú názov Vysoké Tatry na počesť boha hôr Tatrana. Bohovia si ich obľúbili, obývajú ich dodnes, a preto sa aj my môžeme tešiť z našich najväčších hôr.

Ako sa spojili Bošany?

Raz dávno, pradávno, keď ešte žili obri, stavali domy a každý jeden mal vlastnú dedinu. Aj Bošany mali obrov. Boli to dvaja bratia – Malý a Veľký Bošanec, ktorí sa stali vládcami Bošian. Keď ich otec zomrel, bratia sa pohádali a tak sa odvtedy nenávideli, že si Bošany

rozdělili. A tak vznikli Malé a Velké Bošany.

V čase, keď žili obri, žili aj bohovia. Jedného dňa sa bratia dopočuli, že cez Baštín, Malé Bošany a Velké Bošany plánuje prejsť boh vetra menom Víchrica a všetko zničiť. Bratia Bošanci s priateľom Baštínom tomu chceli zabrániť, a tak sa dohodli, že sa spoja a postavia sa Víchrici.

Vedeli, že boh vetra Víchrica ich chce vyplašiť a všetko rozmetať, a tak bratia obri a ich priateľ Baštín spoločnými silami pripravili pascu, do ktorej Víchricu

nalákali. Bola to veľmi hlboká, ale neviditeľná jama prekrytá listím. Víchrica spadol, pretože si ju vôbec nevšimol. Keď sa chcel dostať von, bratia obri a ich priateľ ho ovalili balvanom, ktorý ho omráčil na dlhé roky. Bratia ho zahrabali a museli uznať, že zvládnu oveľa viac spolu ako sami.

Spoločný cieľ opäť spojil cesty rozhádaných bratov, a tak žili spolu s Baštínom v Bošanoch šťastne až do smrti so svojimi manželkami a deťmi.

Zakľiaty Tribeč

V starobylej dobe žil boh Tribeč, ktorý bol známy ako boh čestnosti a mal pätnásť detí. Medzi deťmi najviac vynikali najstarší syn Veľký Tribeč, najmladší syn Malý Tribeč, zdatný Sokolovec, hrdý Brezovec, veselá Kozlica a krásna Žibrica. Žili vo veľmi krásnom prostredí, ktoré ale bolo prekliate chamtivosťou. Otec Tribeč vedel, že kliatbu chamtivosti dokážu poraziť len dobrými vlastnosťami. Preto

svoje deti učil žiť v mieri, pokore, láskavosti, čestnosti a súdržnosti.

A tak si dlho nažívali v mieri, navzájom si pomáhali a otec mal z nich radosť. Jedno ráno sa však bratia Veľký Tribeč, Malý Tribeč a Sokolovec vybrali do lesa na drevo. Našli vzácny poklad, ktorý ich očaril natoľko, že sa rozhodli ho pred ostatnými súrodencami ukryť. V tajnosti si chodili poklad prezerat, neuvedomujúc si, že v ich srdciach rastie lakomstvo a chamtivosť. Sestry Kozlica a Žibrica si všimli, že bratia majú pred nimi tajnosti, a tak ich začali sledovať. Keď zistili, čo bratia schovávajú, boli sklamané, ale poklad očaril aj ich. Rozhodli sa im poklad zobrať a pred bratmi ho ukryť. Namiesto čestnosti

a súrodeneckej súdržnosti im v srdciach prevládala sebeckosť a chamtivosť. Keď otec cítil rastúcu silu chamtivosti, dal si deti zavolať. Očakával, že sa mu priznajú a zdôveria a spoločne tak porazia silu zla. Deti však mlčali, túžili si poklad nechať len pre seba, a tak sa pred otcom po dlhej chvíli rozutekali z domu. Po ceste k pokladu sa však prelomila sila kliatby

chamtivosti a deti boha Tribeča navždy skameneli a premenili sa na skaly a pohoria.

Otca Tribeča veľmi zarmútila strata vlastných detí, no dodnes nedokáže poraziť kliatbu pohoria Tribeč, po ktorej sa prechádza chamtivosť. Kto sa s ňou stretne, nikdy sa domov už nevráti.

Zoborský bratia

Ares a Eros boli dvaja bratia, ktorí žili na Nitrianskom zámku. Bývali tam sami, pretože rodičia zomreli, keď boli ešte malí. Raz, keď sa vybrali na prechádzku, objavili malý kopec, na ktorom našli malú tabuľku s nápisom Zobor. Odvtedy sa každý deň vracali na toto miesto, ale nikdy tam nič nenašli, a tak časom na kopec zabudli.

Po rokoch Eros hľadal v lese pracoval a našiel malú zlatú krabičku. Rýchlo privolať brata Aresa a spoločne ju otvorili. Našli v nej list. Dočítali sa v ňom o Zobore a hneď si spomenuli na ich dávny kopec. Z listu sa dozvedeli, že sa tam nachádza

ukrytý poklad. Okamžite sa vybrali preskúmať celý kopec, každý brat z inej strany, ale nikde nič nenašli. Po pár dňoch sa rozhodli, že ho ešte raz prezrú spolu a keď nič nenájdu, viac už neprídu.

Len čo vystúpili na kopec, rozdelili sa. Nič nenašli, ale keď sa znovu stretli, objavili ďalšiu malú krabičku. V nej bol lístok, na ktorom bola nakreslená mapa. Úloha znela jasne: Kto prvý nájde poklad, nechá si celý vrch. Ares bol nahneván, lebo vedel, že Eros je rýchlejší aj múdrejší, a tak nájde poklad ako prvý. Eros však bol k bratovi štedrý, a tak si vrch rozdelil na

dve časti. Ares však chcel vrch celý a rozpútal vojnu. Počas bitky zbadal na strome zlatého holuba, ktorý mal na nohe. pripnutý malý lístoček. Bol to odkaz, ktorý im zanechali rodičia. V ňom bolo napísané, že vrch odteraz nepatrí bratovi, ktorý rozpútal vojnu, pretože nesplnil svoju

úlohu a namiesto spoločného gazdovania sa s bratom iba hádal a závidel mu.

Eros si napokon nechal svoj vrch a keďže mu bolo brata ľúto, polovicu z neho mu daroval. Spolu vytvorili cestičku, aby sa mohli aj dnes ľudia prísť pozrieť na ich spoločný majetok, o ktorý sa bratia starali.

Najvyšší vrch

Žil raz otec Vysoký Tatraň, ktorý mal štyroch synov – Gerlacha, Kriváňa, Lomnícha a Loktibradu. Všetci boli urastení a mocní, ale vládnuť mohol iba jeden. Po čase nastala chvíľa, keď mal jeden zo synov prebrať kráľovstvo otca Vysokého Tatraňa.

Otec sa dlho rozhodoval, ale nakoniec vybral najmúdrejšieho Gerlacha, aby prebral jeho panstvo. Keď to oznámil ostatným deťom, neprotestovali. Iba Loktibradovi sa to vôbec nepáčilo a nahneval sa na otca, že sa takto rozhodol, pretože veril, že svoje panstvo zverí jemu. Cítil takú krivdu, že sa rozhodol

spolupracovať s temnými duchmi. Dohodli sa, že v zime prinútiť Gerlacha, aby svoje kráľovstvo odovzdal Loktibradovi. Len čo nastala zima a prišiel prvý západ slnka, temní duchovia sa vynorili zo zeme, rozpútali snehovú búrku a snažili sa prinútiť Gerlacha, aby odovzdal svoje panstvo Loktibrade. Napriek mnohým vyhrážkam to však Gerlach odmietol. Všetci duchovia doňho v zlosti spoločne vrazili a spôsobili mu obrovskú diery. Odvtedy už z diaľky vidieť jeho kráter.

Gerlacha veľmi trápilo, čo sa stalo vždy, keď si spomenul na svoj kráter. Nakoniec sa teda rozhodol, že sa múdro rozdelí so všetkými svojimi bratmi. Každému dal časť panstva a väčšiu časť si nechal on. Najväčšiu časť však dal Loktibradovi. Nechcel sa s bratom rozísť v zlom, a tak urobil toto gesto. Loktibrada sa s ním nakoniec udožil a často ho navštevoval.

Projekty

V tomto školskom roku prebieha vyučovanie takmer po celý čas online. Máme preto v súčasnej situácii sťažené podmienky. Naši žiaci sa však nevzdávajú a vytvárajú s pomocou vyučujúcich projekty plné výborných nápadov, kreativity a humoru. Robia ich s veľkou chuťou a nadšením naučiť sa niečo nové. Prinášame Vám ukážku našich prác, ktoré nám do všedných dní priniesli radosť, rozptýlenie a dobrú náladu.

SOPKY

Na hodinách geografie v 5. ročníku tradične realizujeme projekt s názvom Sopky. Žiaci 5. A a 5. B vytvorili doma krásne sopky a viaceré môžeme nazvať aj umeleckými dielami. Použili rôzne materiály – plastelínu, cesto, hlinu, montážnu penu, papier či alobal. Takmer všetci uskutočnili aj improvizovaný sopečný výbuch, ktorý si doma natočili na video a na online hodine ho odprezentovali so všetkou chuťou, ktorú do svojej práce vložili. Chcete aj Vy vedieť, ako si doma vyrobíte sopku? Piataci napísali jednoduchý postup a s nadšením nám porozprávali, ako sopky vyrábali a čo používali.

POSTUPY PRI VÝROBE SOPKY

Olivia, 5.A:

„Inšpiráciu, ako vyrobiť sopku, som hľadala na internete. Potrebovala som malú plastovú fľašu, staré noviny a na cesto 500 g polohrubej múky, šálku soli, šálku vody a lyžičku oleja. Na výbuch sopky som si pripravila Jar, ocot a vodu.

Našla som si tvrdú podložku. Plastovú fľašu som zo spodnej strany podlepila starými novinami. Vymiesila som cesto a ním som okolo fľaše vymodelovala sopku s kráterom. Nechala som ju vyschnúť, a potom som ju vymaľovala temperovými farbami.

Aby som mohla uskutočniť výbuch, zmiešala som 250 ml teplej vody a 2 lyžičky sódy bikarbóny. Keď sa sóda rozpustila, pridala som pol lyžičky Jari a naliala do krátera sopky. Rýchlo som priliala ešte trochu octu. Sopka začala chľúť lávu. Mala som veľkú radosť, že sa mi môj pokus takto vydaril.“

Veronika, 5.B:

„Ako som si vyrobila moju sopku?

Z kartóna som si najskôr vystrihla podklad. Našla som plastovú fľašu a obalila som ju novinami. Zarobila som si hmotu, ktorá sa skladala z hladkej múky, soli, vlažnej vody a potravinárskeho farbiva. Do polovice hmoty som pridala zelenú potravinársku farbu a vytvorila okolie sopky. Do druhej polovice hmoty som pridala čiernu potravinársku farbu a ňou som postupne oblepila fľašu s novinami. Vznikol kužeľ sopky. V pohári som zmiešala vodu s červeným farbivom a štetcom som na svojej sopke ešte vytvorila tečúcu lávu.“

Timea, 5.B:

„Moja sopka vznikla takto:

Z polystyrénu som si vyrezala kužeľ v tvare sopky. V miske som si zarobila sadru s vodou. Od vrcholu kužeľa som lyžicou postupne nalievala sadru. Tento postup bol veľmi dôležitý, aby na sopke vznikli štruktúry, ktoré pripomínali tečúcu lávu. Po zaschnutí som sopku vyfarbila štetcom a farbami. Z chumáčika vaty som vytvarovala dym sopky, pomocou tavnej pištole som ho prilepila na kráter a postriekala čiernym sprejom. Okolie sopky som dotvorila štrkom a kúskami konárikov.“

Natália, 5.A:

„Ako vznikla moja sopka?

Najprv som si našla malý kužeľ, ktorý som si potrela olejom, aby sa mi ľahšie modelovalo. Potom som si zobrala alobal a obalila som ním kužeľ. Naň som postupne prilepovala plastelínu a tvarovala sopku. Použila som plastelínu štyroch farieb – čiernej, hnedej, oranžovej a červenej. Kráter som urobila červeno-oranžový a hnedú som použila na kužeľ.

Z oranžovej som ušúľala pásik, z ktorého vznikla láva. Lávu som umiestnila tak, aby to vyzeralo, že vyteká z krátera smerom dolu.“

Zuzana, 5.B:

„Ako som postupovala pri výrobe mojej sopky?

Najskôr som si nalepila fľašku na drevenú dosku. Potom som si vyrobila cesto z múky a vody. Z novín som si vytvarovala guľky a lepiacou páskou ich nalepila na fľašu. Pomocou cesta som na povrchu vytvarovala sopku a pridala trošku červenej papriky, aby to vytvorilo efekt kvapiek lávy. Vznikla pekná sopka, ktorú som prezentovala aj na online hodine.“

Michaela, 5.A:

„Na výrobu mojej sopky som použila slané cesto, ktoré som zarobila s farbami. Na podnos som umiestnila pohár a okolo neho vymodelovala tvar sopky pomocou cesta. Časť cesta som zafarbila červenou farbou a vymodelovala som z neho lávu, ktorá zo sopky vyteká. Do krátera sopky som nasypala sódu bicarbónu, pridala trošku Jari a červenej farby. Potom som priliala ocot. Aby bol výbuch sopky čo najdlhší, pridávala som viac sódy a octu. Z krátera sa začala vylievať krásna červená láva. Pokus sa mi veľmi vydaril.“

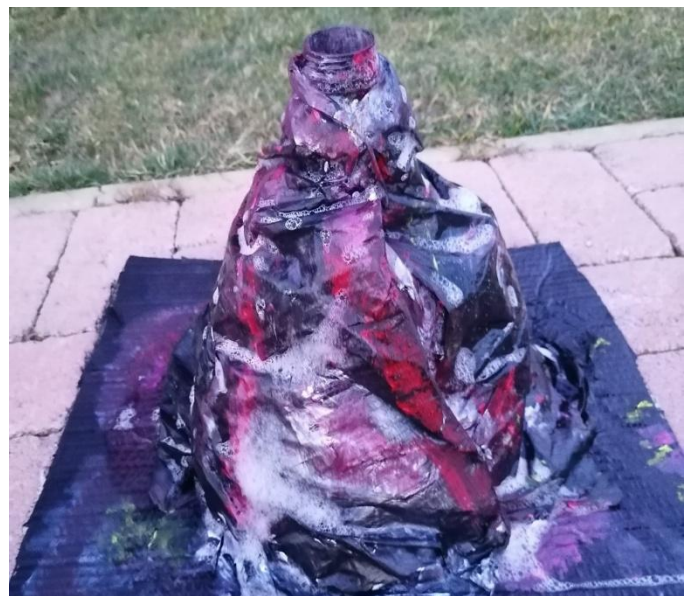
Ema, 5.A:

„Na podnos som si položila plastovú fľašu. Obalila som ju alobalom a vytvarovala do tvaru sopky. Na alobal som postupne pridávala zafarbenú modelovaciu hmotu. Ako výzdobu okolo sopky som z plastelíny urobila kamienky. V mikrovlnke som podľa receptu od mojej babky vytvorila mach. Na jeho výrobu som použila múku, cukor, vajíčko a zelenú farbu. Babka mi pomohla vytvoriť aj pekné jazierko z rozpusteného cukru.“

A ako som vytvorila erupciu sopky?

Do plastovej fľaše cez kráter sopky som nasypala sódu a zaliala som ju octom zafarbeným červenou farbou. Čo nastalo potom, vyzeralo ako skutočný výbuch sopky.“

Krásne fotky sopiek našich piatakov nájdete na nasledujúcej strane:

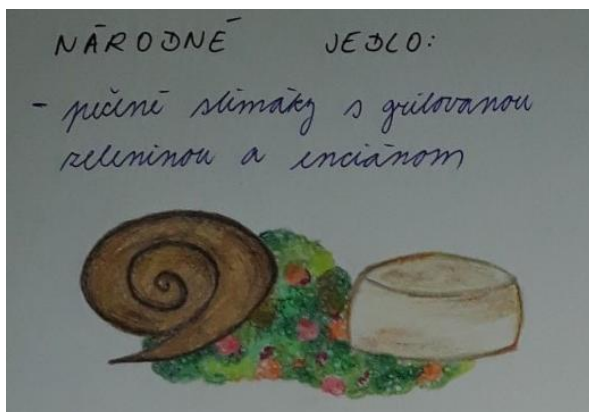

Fiktívny štát

Na hodine občianskej náuky dostali žiaci ôsmeho ročníka za úlohu vymyslieť si vlastný štát podľa svojich predstáv. Mali vychádzať z toho, čo sa naučili na hodinách o formách vlády, zákonoch či štátnych symboloch. Pustili sa do práce na základe pokynov, ktoré dostali a vytvorili naozaj kreatívne práce plné zaujímavostí.

Projekt pozostával z niekoľkých častí. Žiaci si museli vymyslieť sami aj názov krajiny, ktorú vytvárajú. Využili tiež svoje výtvarné schopnosti, keď kreslili mapu svojho štátu, na ktorej vyznačili aj jej hranice, mestá, rieky a iné dôležité informácie. Navrhli tiež štátne symboly – text národnej hymny, ktorý musel mať aspoň 1 strofu so štyrmi veršami, ďalej vymysleli štátnu vlajku, štátny znak a štátnu pečať.

Uvádzali tiež základné údaje o štáte, ktoré sú súčasťou definície každej krajiny. Napísali, aká

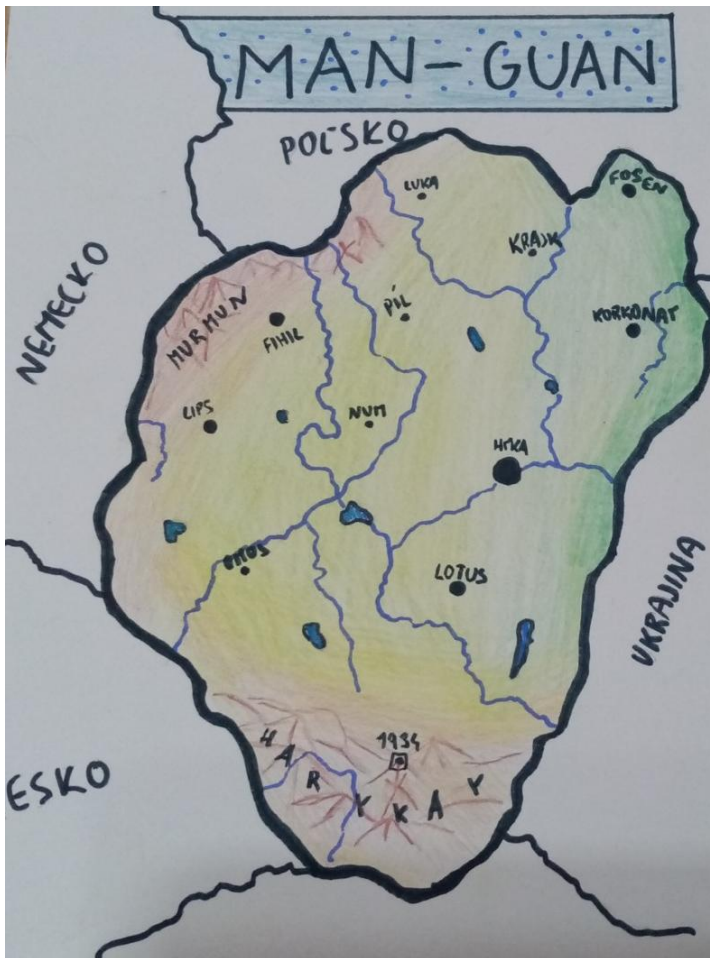

je v ich štáte forma vlády, uviedli meno prezidenta a predsedu vlády, počet obyvateľov, názov hlavného mesta, jazyk, ktorým hovorí národ ich fiktívnej krajiny, národné zvyky ako štátne sviatky, národné jedlo a podobne. Dôležitou súčasťou definícií boli aj dejiny krajiny a stručný popis. V ňom žiaci uvádzali, kde sa ich štát nachádza,

s akými štátmi susedí, či ide o vnútrozemskú alebo prímorskú krajinu a aká je veľkosť ich fiktívnej krajiny.

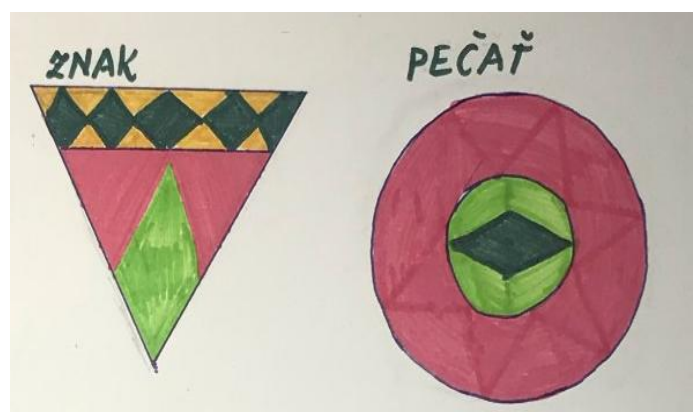
Poslednou a pravdepodobne aj najťažšou úlohou bolo pre ôsmakov vymyslieť krátku preambulu a vytvoriť aj základný zákon štátu – Ústavu s 9 hlavami, ako to poznáme v našej slovenskej. Väčšina to však hravo a naozaj obdivuhodne zvládla.

PREAMBULA: My, krajina Klamino, sme
verní nášmu národu, sľubujeme mu vernosť
a poslušnosť. Barnásame na naše dejiny
a históriu a preto sa riadime našou ústavou.

hymna: Naše líky naše moria,
každý kviesok od nás vonia.
Naša vlajka štvorcová,
navždy budem vlasti verná.

1. základné ustanovenia
2. práva a sloboda
3. najvyššia kontrolná moc
4. primášorka
5. referendum
6. prezident
7. súd ústavy
8. prokuratúra
9. prechodné ustanovenie

ZÁKLADNÉ ÚDAJE:

forma štátu: republika
počet obyvateľov: 11 315 000
hlavné mesto: Arsdál
druhé najväčšie mesto: Zarsra
mna: Bersy

prezident: Kamil Kavalan
prváda štátu: Igor Zalasovič
jazyk: averbedčina, angličtina
rozsah krajiny: 853 400 km²
susedné krajiny: mierozemská

Štruktúra obyvateľstva v obci Bošany

Ako všetci vieme, od 15.2. do 31.3.2021 prebiehalo oficiálne sčítanie obyvateľstva, ktoré sa koná každých 10 rokov. Našich siedmakov toto sčítanie veľmi zaujímalo a veľa sa naň na hodinách občianskej náuky pýtali.

Keďže aktuálne informácie

z tohto sčítania zatiaľ nemáme, každý siedmak si našiel informácie o poslednom sčítaní z roku 2011 a kategórie, podľa ktorých bolo obyvateľstvo rozdelené (podľa pohlavia, veku, vzdelania, národnosti či vierovyznania). Pri tvorbe projektu hľadali informácie najmä o Bošanoch, ale keďže máme aj siedmakov z Krásna či Krnče, niektorí hľadali údaje o svojej obci a vďaka online vyučovaniu predviedli svoje počítačové schopnosti.

POČET OBYVATEĽOV:

- 1991-4177
- 2001-4308
- 2011-4172
- PRIEMERNÝ POČET OBYVATEĽOV: 4219

2. Podľa veku:

- ▶ **Deti:** (0-14 rokov) 545
- ▶ **Mládež:** (15-19 rokov) 281
- ▶ **Dospelí:** (20-44 rokov) 1607
- ▶ **Stredný vek:** (45-64 rokov) 1151
- ▶ **Starí ľudia:** (65-100 rokov) 588

3. Podľa vzdelania

- Základné – 614
- Stredoškolské – s maturitou – 1290
bez maturity - 1305
- Vysokoškolské – 312
- Bez vzdelania – 546
- Nezistené - 105

4. Podľa národnosti

- Slovenská – 3909
- Maďarská – 9
- Česká – 13
- Nezistená - 228

5. Podľa vierovyznania

- ▶ **Rímskokatolícka:** 3521
- ▶ **Evanjelická:** 58
- ▶ **Bez vyznania:** 252

POČET OBYVATEĽOV V OBCI KRNČA

- Rok 1991 – 1378
- Rok 2001 – 1322
- Rok 2011 – 1339

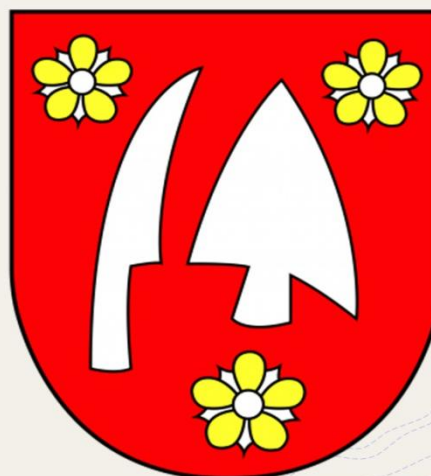
- Priemerný počet obyvateľov – 1346

Počet obyvateľov v obci Krásno:

1991:	2001:	2011:
578	530	513

Priemerný počet obyvateľov: 540

Výtvarné skvosty

Radi by ste aj vy niečo pekné nakreslili, ale chýba Vám inšpirácia? My Vám ju prinášame! Potešte sa s nami krásnymi kresbami žiakov, ktorí svoju fantáziu použili na tvorbu krásnych kresieb a ukázali svoje schopnosti vo výtvarných súťažiach.

Záložka do knihy spája školy

Upršané dni si naši žiaci spríjemnili čítaním kníh a vytváraním záložiek. Téma tohtoročnej súťaže znie: Radosť z čítania ukrytá vo veršoch básní alebo v próze. Našou partnerskou školou je ZŠ Oščadnica Ústredie. Vytvorili sme vyše 100 záložiek, ktoré sme poslali spolu s propagačným materiálom o našej obci. Pribalili sme k tomu aj drobné darčkové predmety, ktoré nám poskytol Obecný úrad. Prinášame Vám ukážku našich prác.

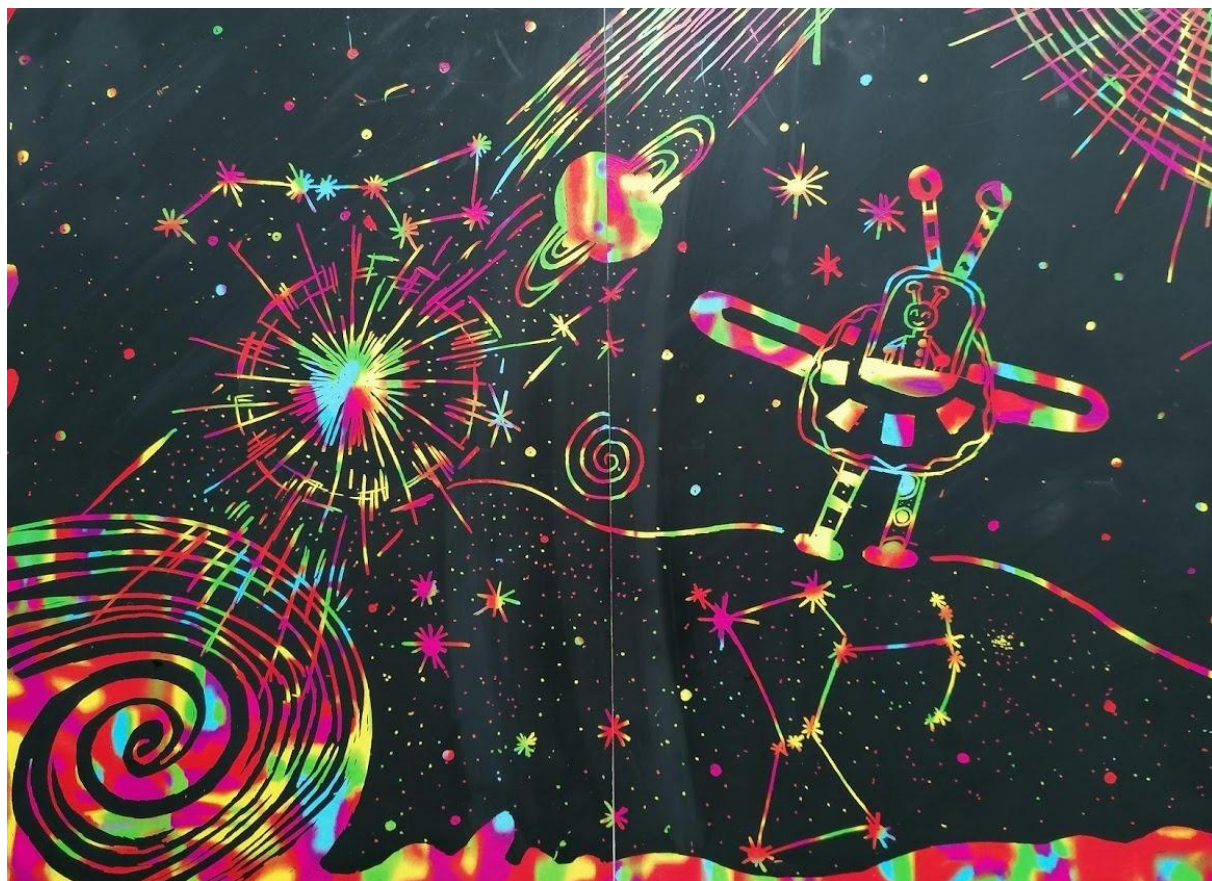

Vesmír očami detí

Napriek tomu, že sa v súčasnosti naši žiaci vzdelávajú dištančnou formou, nezabúdajú ani pekne kresliť. Piataci a šiestaci sa zapojili aj v tomto roku do výtvarnej súťaže **Vesmír očami detí**. Najkrajšie práce sme poslali do Hvezdárne v Partizánskom, kde budú reprezentovať našu školu.

KULTÚRA

Táto rubrika bude aj v tomto čísle časopisu Školák venovaná našej obci. Všetci vieme, že Bošany majú bohatú históriu, a tak nie je žiadnym tajomstvom, že sa s minulosťou viaže aj viacero pamiatok. Naši žiaci zo 6. A a 6. B dostali za úlohu nájsť o nich čo najviac informácií a zaujímavých faktov. Dúfame, že sa vďaka nim dozviete o našej obci aj niečo nové.

Pamiatky v obci Bošany

Renesančný kaštieľ

Najvzácnejšou kultúro-historickou pamiatkou obce Bošany je veľký kaštieľ Bossányiovcov. Vznikol v roku 1550. Pred príchodom rodiny Bossányiovcov stál na mieste dnešného kaštieľa už najneskôr v 14. storočí opevnený blokový hrádok. Turecké nebezpečenstvo prinútilo Bossányiovcov prestavať pôvodné sídlo na veľký renesančný

opevnený kaštieľ. Renesančná prestavba mala za cieľ spraviť z kaštieľa silnú protitureckú pevnosť. Nečudo, že bol neskôr i súčasťou pevnostnej línie kurucov vedených slávnym protihabsburským bojovníkom Františkom II. Rákoczim. V roku 1776 bol kaštieľ znovu prestavaný, ale tentokrát do barokového štýlu. V 18. storočí sa z Bossányiovskej pevnosti stalo reprezentatívne veľkopanské sídlo. Mnohí z členov rodu Bossányiovcov zastávali dôležité funkcie na cisárskom dvore, ďalší sa stali významnými cirkevnými hodnosťami. V tomto období poctila kaštieľ návštevou uhorská a česká kráľovná, rakúska panovníčka Mária Terézia, ktorá tu i prenocovala. Takejto cti sa dostalo len máloktorému slovenskému

panskému sídlu. V jeho podzemí sa tiež schovávali deti pred bombardovaním počas prvej svetovej vojny. Od polovice 19. storočia bol kaštieľ v rukách veľkopodnikateľov, neskôr štátu. Dnes je po období chátrania nádherne zrekonštruovaný. Po rekonštrukcii v rokoch 2011 – 2013

je fasáda kaštieľa namalovaná nabielo s červenými ornamentmi.

Klasicistický (barokový) kaštieľ

V roku 1776 ho dal uprostred obce v parku postaviť Ignác Bossányi ml. a jeho manželka Terézia. Neskôr ho ako svoje sídlo využíval rakúsky podnikateľ Adolf Schmitt, ktorý v Bošanoch založil garbiareň. Taktiež tu trávil posledné roky svojho života barónka Adelaida Krieghammer, dcéra generála a jedného z posledných ministrov vojny rakúsko-

uhorskej monarchie. Je postavený z pálenej hliny. V minulosti bol spojený dvoma podzemnými chodbami s renesančným kaštieľom v Bošanoch, ale traduje sa, že chodby viedli až do Bojnického zámku. Kaštieľ bol vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku v roku 1963.

Okolo roku 1940 sa kaštieľ stal majetkom obce, ktorá v ňom zriadila meštiansku školu. Neskôr po roku 1990 prešla budova do súkromného vlastníctva a bola jej venovaná náležitá pozornosť. Miestnosti sú zariadené sčasti dobovým a sčasti moderným nábytkom. Za kaštieľom je jazero v ktorom kedysi plávali ryby.

Kostol svätého Martina

Najstarší kostol na území obce Bošany mohol byť postavený v románskom slohu. Písomné pramene sa odvolávajú na to, že pred postavením súčasného kostola tu už jeden kostol stál. Nový kostol bol postavený na mieste starého gotického kostola. Gotický kostol sv. Martina, prvýkrát spomínaný v roku 1559, nechali postaviť Bossányiovci. V roku 1755 bol starý chrám v zlom technickom stave a hrozilo jeho zrútenie. Preto bolo rozhodnuté o stavbe nového kostola.

Stavba bola dokončená v roku 1776 v neskorobarokovom slohu. Je to jednodňová stavba so vstavanou vežou. Z písomnosti z roku 1828 je známe, že kostol leží na konci dediny, je dosť veľký, okná sú z farebného skla – vytrážne, strecha je šindľová. Hodiny do veže dal vyrobiť urodzený pán Peter Bossány. Strecha na veži bola medená a pozlátená a na vrchu veže bol pozlátený kríž, ktorý držal medveď – znak rodiny Bošániovcov, ktorá tu mala aj rodinnú hrobku. Taktiež sa spomína, že z 10. na 11. augusta 1824 v noci zlodej vnikol do sakristie a podpálil kostol, ohnivé jazyky šľahali cez okno sakristie na strechu, ale s Božou pomocou a za pomoci ľudí sa zachránil kostol pred zhorením a väčším poškodením. V okolí kostola bol cintorín. Ten bol neskôr zrušený a jeho pozostatky sú uložené vľavo za kostolom. V roku 1916 boli zabavené kostolné zvony na vojenské účely a v kostole zostal iba zvon. Chýbajúce zvony boli nahradené v 30. rokoch 20. storočia. Strecha veže má teraz tri zvony a vo vežičke nad svätyňou je umiestnený štvrtý zvon. Kostol slúži ako farský chrám rímskokatolíckej farnosti Bošany. Nad vchodom sú tri okienka so sochami – vľavo a vpravo je sv. Cyril a sv. Metod, v strede je socha Ježiša Krista. Okrem hlavných dverí v strede budovy sú dvere aj po stranách. Ľavé dvere vedú

do veže kostola a za pravými dverami je iba stena, nevedú nikam. Pri stavbe však chceli zachovať súmernosť budovy. Kostol je murovaný, má klenby, sú v ňom tri oltáre a hlavný oltár je zasvätený zvestovaniu Panny Márie. Je pekne omaľovaný a pozlátený a jeho súčasťou je aj drevená kazateľňa.

Ďalšie pamiatky:

Socha sv. Antona

Socha Najsvätejšej trojice

Socha garbiara

Hrobka rodu Schmittovcov

Pomník padlým v 1. a 2. svetovej vojne

Kaplnky:

Školský rok 2020/2021

SEPTEMBER 2020

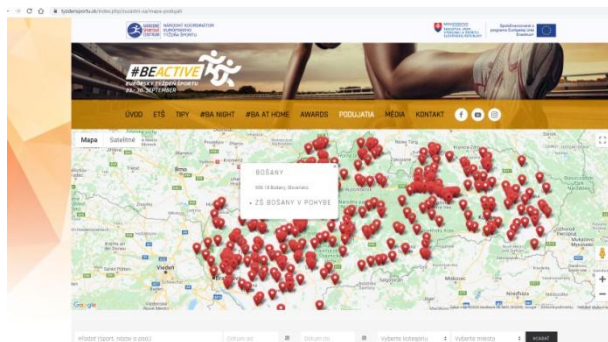
2. septembra sme slávnostne otvorili školský rok 2020/2021. Kvôli bezpečnostným opatreniam, ktoré dodržiavame v súvislosti s ochorením COVID-19, bolo otvorenie iné

a prebiehalo s triednymi učiteľmi v triedach. Napriek tomu však všetci žiaci s nadšením a očakávaním opäť zasadli do školských lavíc. V tento deň privítala pani riaditeľka 52 nových prváčikov, 6 nových pedagógov a rekordný počet žiakov školy. Školu navštevuje 410 žiakov.

3. septembra sme v našej škole slávnostne uviedli do života 6 nových odborných učební. Slávnostného prestrihnutia pásky na dverách každej z učební sa spolu so starostom obce ujal predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslav Baška, ktorý sa porozprával so žiakmi deviateho ročníka o ich záujmoch o štúdium na stredných školách a priniesol pre žiakov darček - polytechnické stavebnice. Pozrel si aj triedy najmenších žiakov – prváčikov. „Som hrdý, že takúto pokrokovú modernú školu máme u nás v kraji,“ povedal trenčiansky župan.

Európsky týždeň športu

V dňoch od 23. do 30. septembra sa v 40 krajinách Európy koná už 6. ročník kampane s názvom Európsky týždeň športu. Tento projekt je iniciatívou Európskej komisie na podporu športu a fyzickej aktivity v celej Európe. Národným koordinátorom Európskeho týždňa športu na Slovensku je Národné

športové centrum a hlavnou témou kampane je heslo #BeActive. Aj tento rok mali školy na

Slovensku možnosť zapojiť sa do aktivít Európskeho týždňa športu zorganizovaním vlastných podujatí pre svojich žiakov. Naša škola sa do tohto projektu zapojila už po druhý krát a to školský klub detí a žiaci z 1. - 4. ročníka. Deti z ŠKD mali pripravené zábavné športové popoludnie, kde súťažili vo viacerých zaujímavých disciplínach, v ktorých si zmerali svoju rýchlosť, silu, obratnosť, šikovnosť a tanečno-pohybové zručnosti. Žiaci z prvého ročníka zušľachtli našu bylinkovú záhradu, kde sa naučili, ktoré byliny sú liečivé a ako nám pomáhajú. Druháci sa v rámci Európskeho týždňa športu vybrali na športovú vychádzku na

Pláničku. Krátku turistiku si spestrili športovými aktivitami: súťaž v behu do vrchu a s poločnými strečingovými cvičeniami v prírode. Popritom spoznali okolité pohoria a susedné obce. Pozornejšie oči našli aj zrúcaninu Topoľčianskeho hradu, budovu bošianskeho kostola, či školy. Tretiaci upravili pocitový chodník pred budovou ŠKD a otestovali si svoje zmysly. Štvrtáci mali zábavné športové podujatie. Veľmi sa tešíme z toho, že sa naša škola zapojila do tohto projektu. Nabádanie ľudí k zdravšiemu a aktívnejšiemu životnému štýlu je v čase celosvetovej pandémie značne významný. Práve preto sa budeme snažiť počas celého školského roka viesť deti v zmysle hesla #BeActive.

OKTÓBER 2020

Ocenenie školy ministrom

S veľkým potešením sme v škole prijali fakt, že našu prácu ocenil aj minister školstva Branislav Gröhling v ďakovnom liste, kde vyzdvihol náročnú prácu pedagógov, vďaka ktorej škola získala certifikát eTwinning. Toto ocenenie patrí všetkým učiteľom, ktorí si zaslúžia poďakovanie za ich zodpovednú prácu a za vzornú reprezentáciu školy nielen na Slovensku, ale aj v Európskej únii.

Škola v prírode

Žiaci 5. ročníka cestovali 2.10. autobusom do Tatranskej Lesnej a po dlhej ceste sa ubytovali v penzióne Erika. Po vybalení sa hneď 1. deň rozhodli ísť preskúmať terén Tatier. Cestou videli množstvo hríbov a išli sme okolo Bieleho potoka, kde sme sa spoločne vyfotili. V potoku sme videli kúpať sa prvých otužilcov. Nezbedné turistické nôžky nás nakoniec zaviedli do Tatranskej Lomnice.

Na druhý deň sa vybrali náročnou turistickou cestičkou k Popradskému plesu, kde nemohli prehliadnuť výhľad na krásne štíty Vysokých Tatier. Odtiaľ prešli ďalším chodníkom ku krásnemu Štrbskému plesu. Boli unavení, ale spokojní.

Tretí deň piatáci navštívili Spišský hrad, kde okrem minulosti spoznali okolie Spišu a opäť mali krásny výhľad na Tatry. Štvrtý deň strávili na turistike vo Vysokých Tatrách. Autobusom sa odviezli do Tatranskej Lomnice, kde nastúpili na lanovku, ktorá ich vyviezla na Skalnaté pleso. Turistická

cesta pokračovala na Zamkovského chatu, k Bilíkovej chate a nakoniec na Hrebienok. Cesta končila v Starom Smokovci, kde piatáci videli Tricklandiu. Piaty deň sa vybrali do dedinky Majere, že ich čakala plavba

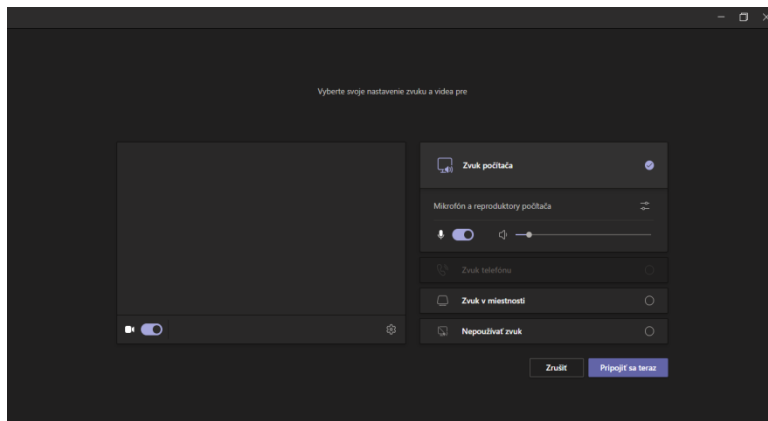
na pltiach po Dunajci. Plávali okolo Červeného kláštora až do Národného parku Pieniny, kde videli skaly ako Tri koruny a Sokolica. Posledný, šiesty deň v prírode navštívili žiaci múzeum

TANAP-u, kde videli rôzne zvieratá žijúce vo Vysokých Tatrách, kroje a pamiatky. Deň pokračoval výletom do Starého Smokovca, kde navštívili Tricklandiu. Odtiaľ sa odviezli električkou. Večer ešte stihli diskotéku, kde sme si veselo zatancovali a na druhý deň plný dojmov a zážitkov cestovali domov.

OKTÓBER A NOVEMBER 2020

Znovu online

23.10.2020 bola zverejnená informácia, že napriek tomu, že naša škola je stále v zelenej fáze, z dôvodu celoštátnych opatrení prechádza druhý stupeň od pondelka, 26.10. 2020 na dištančné vyučovanie. Na túto formu vzdelávania sa

škola pripravovala od septembra, a tak bolo všetko už vopred naplánované. Snahou všetkých učiteľov počas tohto neľahkého obdobia bolo, aby sa žiaci napriek obmedzeným podmienkam čo najviac naučili. Prvý stupeň sa zatiaľ učil prezenčne, online vyučovanie mali iba po jesenných prázdninách od 3. do 5. novembra, pričom 9.11. už sa vrátili do školy.

DECEMBER 2020

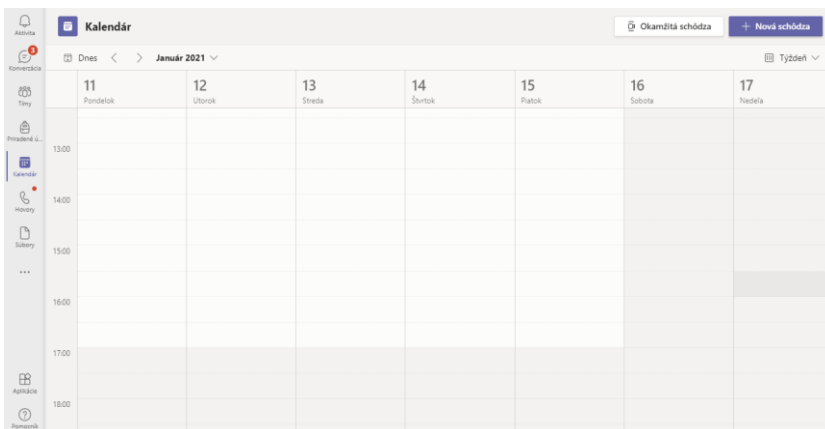
Do školy pomaly prišli Vianoce

Napriek tomu, že situácia s ochorením COVID-19 na Slovensku nebola v tomto období ružová, treba myslieť pozitívne. Žiaci prvého stupňa mali veľkú **radosť z výzdoby**, ktorá navodzovala vianočnú atmosféru už koncom novembra. Vždy keď išli okolo, zastavili sa a poprekladali darčeky okolo Mikuláša. Naša škola bola aj v tomto čase v zelenej fáze. Od 30.11.2020 sa žiaci všetkých tried 1. stupňa učili v škole a žiaci 2. stupňa zostávali naďalej doma a učili sa **dištančne** podľa upraveného rozvrhu. Počas tohto predsviatočného obdobia pracovali na rôznych úlohách. Šiestaci vyrábali búdky pre vtáčiky na ich prikrmovanie a

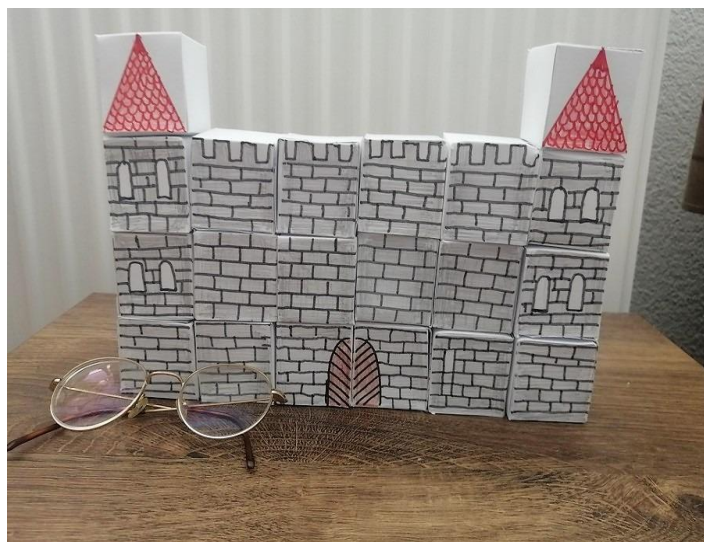
žiaci z 8. a 9. ročníka zúčastnili na online workshope s názvom **Školská slávnosť 89/90**, kde získali predstavu o tom, aké bolo v socializme vyučovanie náročné.

JANUÁR A FEBRUÁR 2021

Od 11. januára sa všetci žiaci školy, teda 1. a 2. stupeň učili z domu dištančným spôsobom podľa upraveného rozvrhu hodín. Dôvodom bola mimoriadne zhoršenej epidemiologickej situácia na celom území Slovenska.

Naši žiaci sa však napriek tomu snažili pracovať čo najsvedomitejšie. Dôkazom toho sú aj práce, ktoré nájdete v tomto časopise v časti **PROJEKTY**. Veľmi ich bavili najmä práce, ktoré súvisia s modelovaním.

Situácia s pandemiou sa vo februári ešte viac zhoršila, a tak dištančné vzdelávania pre 1. a 2. stupeň pokračovalo ďalej. Okres Partizánske bol v čiernej fáze. Na online hodinách sme si toto obdobie spríjemnili aspoň zaujímavými úlohami a nápadmi.

MAREC 2021

V marci sa do školy postupne vrátili všetci deti, ktoré navštevujú prvý stupeň. Žiaci sa do školy tešili a s nadšením sa pustili do úloh a nezabudli ani na tradičné poslanie tohto mesiaca:

Marec – mesiac knihy

Rozprávky a príbehy sprevádzajú ľudstvo odnepamäti. Knižky ich ukrývajú nevyčerpatel'né množstvo. Sú nielen nositeľmi krásna, ale i poznania. Priťahujú ľudí každého veku. Aj naši druháci sa s nimi stretávajú od malička. Svoje najobľúbenejšie knihy si priniesli

na záver Marca – mesiaca knihy do školy. Predstavili ich svojim spolužiakom a z každej prečítali malý úryvok. Okrem toho sa venovali aj iným aktivitám, ktoré súviseli s čítaním a s knižkami. Oboznamovali sa s tvorbou detských kníh spisovateliek Ľudmily Podjavorinskej a Hany Zelinovej. Pracovali na úlohách zameraných na čítanie s porozumením. Vyrábali si v skupinách vlastné bábkové divadlo a hrali sa na bábkohercov pri rozprávkach o Červenej čiapočke, Popoluške, Troch prasiatkach a Medovníkovej chalúpke. Spoločne prišli na to, že knižky sú pre nás dobrými spoločníkmi nielen v marci, ale počas celého roka.

APRÍL 2021

Návrat do školy

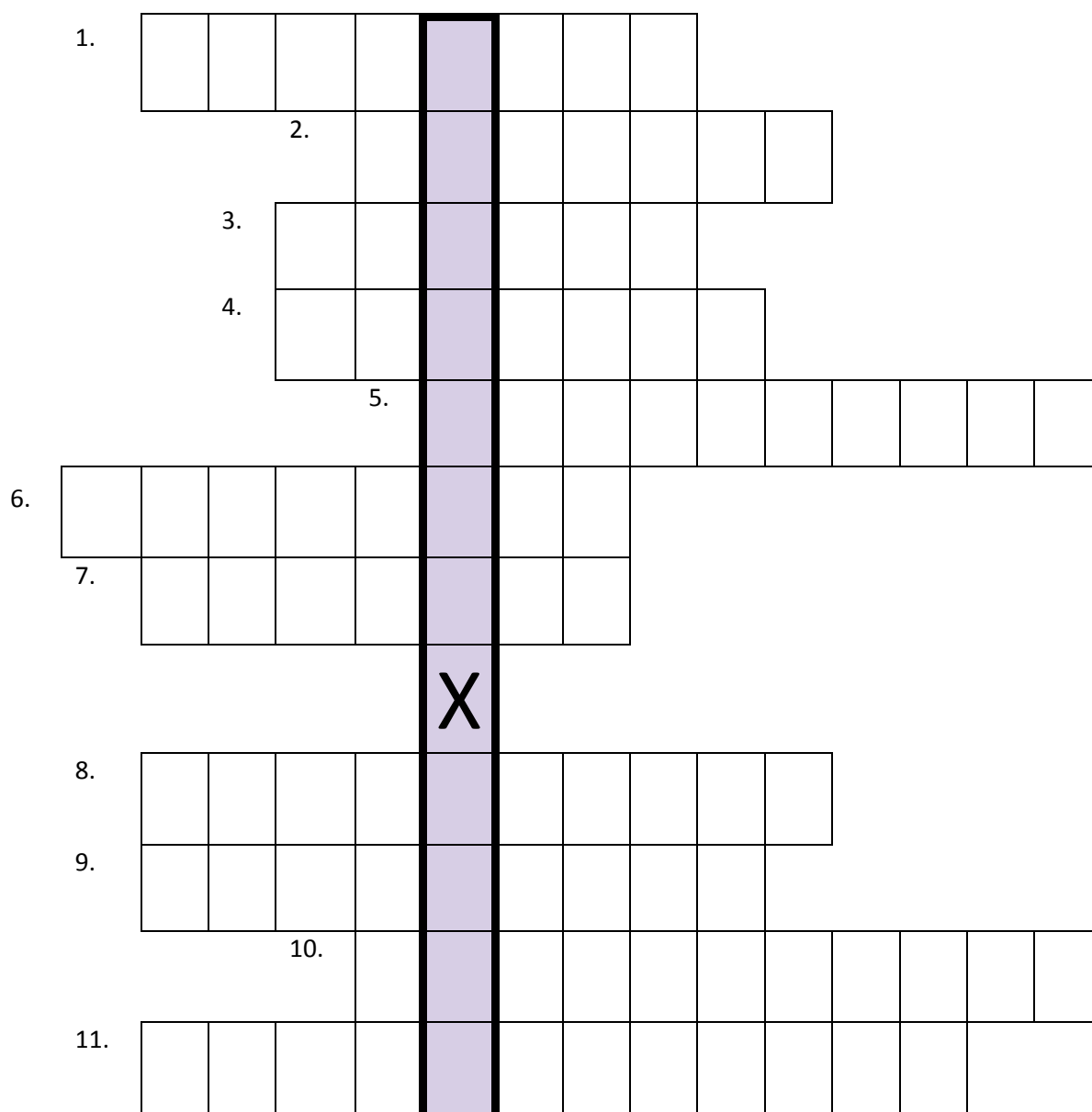
Po pol roku sa žiaci 8. a 9. ročníka vrátili 19. apríla znovu do školy. Podmienkou bol negatívny, najviac 7 dní starý test žiaka a jedného zo zákonných zástupcov na COVID. Žiaci samozrejme museli používať v škole rúško. Učili sa podľa upraveného rozvrhu, ktorý bol prispôsobený na adaptovanie sa v školskom prostredí a na socializáciu v kolektíve. Stanovili sme si motto: ***Nezačínajú preteky s časom, ale s duševnou a fyzickou pohodou žiakov, učiteľov a rodičov.***

O týždeň neskôr, 25. apríla sa do školských lavíc vrátili aj žiaci 5., 6. a 7. ročníka. Hoci priznali, že vstávanie im po takom dlhom čase bude robiť problém, správu o návrate do školy privítali s radosťou a boli radi, že sa konečne osobne stretnú so spolužiakmi aj s učiteľmi.

Hlavolamy

Ako dobre poznáte históriu a súčasnosť Slovenska? Otestujte sa v našich tajničkách, zameraných na všeobecné informácie o histórii Slovenskej republiky a štátnych útvarov, do ktorých v minulosti patrila. Tajnička je určená pre žiakov 7., 8. a 9. ročníka.

1. Slováci, Česi, Poliaci patria k Slovanom.
2. Ako sa nazývajú drevené obydlia so sedlovou strechou u Slovanov?
3. Kto založil Veľkú Moravu?
4. Ako sa volal prvý uhorský kráľ?
5. Ako nazývame výsady udeľované jednotlivcom alebo mestám?
6. Banské mesto
7. Aké štátne zriadenie nasledovalo po Veľkej Morave?
8. Hlavné mesto Uhorska (1536 – 1848)
9. Vynálezca kníhtlače
10. Ako voláme továreň, kde prebiehala ručná výroba/ručná práca?
11. Náučné dielo, ktoré obsahuje abecedne alebo tematicky usporiadaný prehľad z rôznych vedných odborov, sa nazýva náučný slovník alebo

HUMOR

v škole

Na hodine literatúry mali žiaci z obrázku uhádnuť, aká pranostika sa v ňom skrýva.

Správna odpoveď: **Keď neprší, aspoň kvapká.**

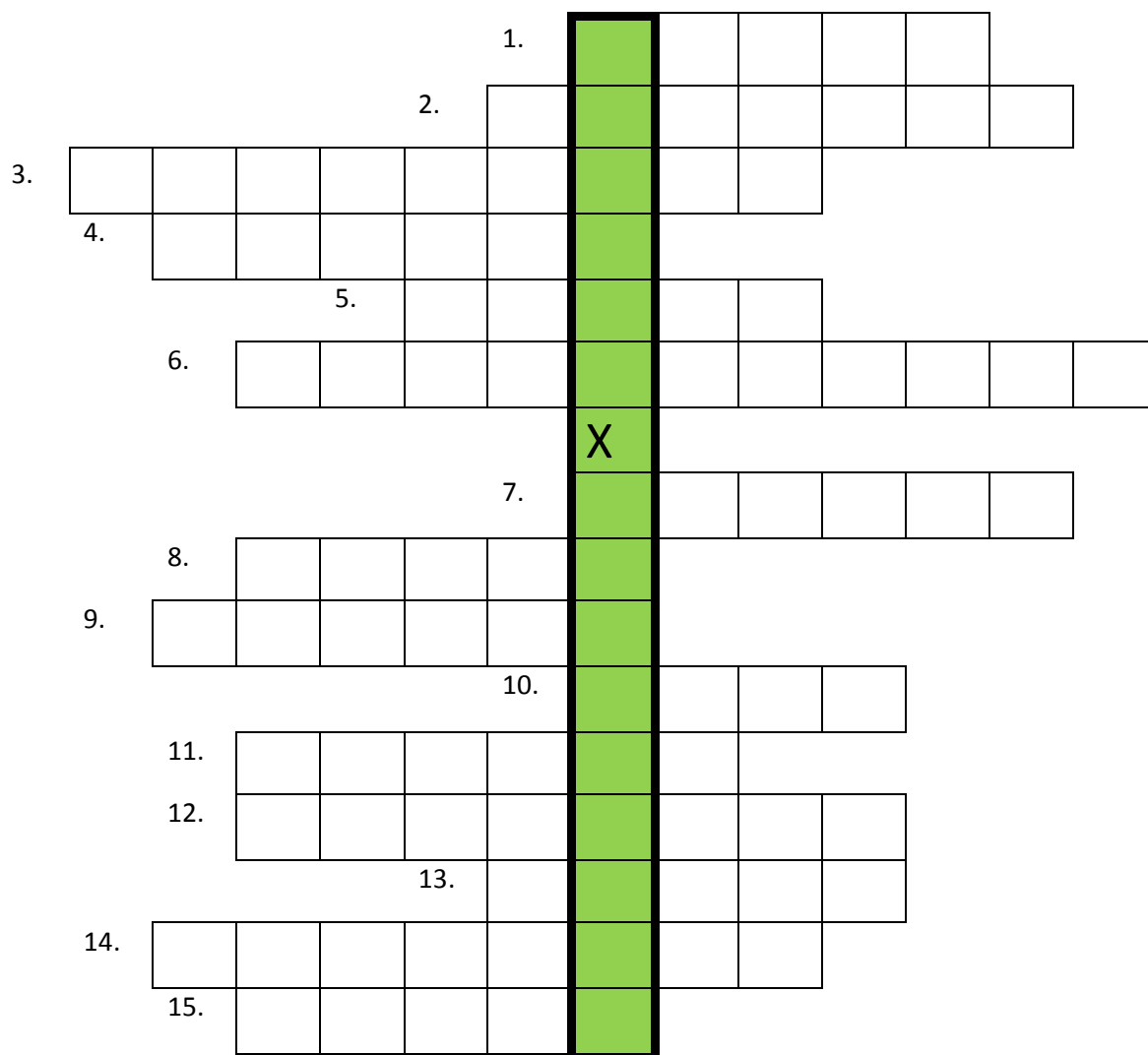

Odpoveď žiakov: **Bez daždnika neprší.**

*Máte aj Vy v triede
vtipných žiakov,
ktorí pobavili nielen
svojich spolužiakov,
ale aj učiteľov?
Pochváľte sa nám
v ďalšom čísle!*

Prázdninová tajnička

1. dáva nám mlieko

2. naše krajské mesto

3. $8 + 9 =$

4. jarný kvet žltej farby

5. letná pochúťka

6. na konci roka žiaci dostávajú

7. piaty deň v týždni

8. meniny má 15. 4.

9. napíš opak slova veselá

10. studené ročné obdobie

11. sladké červené oblúbené ovocie

12. dievčenská ozdoba uší

13. na jeseň zo stromov padajú...

14. máme v ňom perá, ceruzky

a pastelky

15. najväčšie pohorie Slovenska